

ת"פ 18893/12/19 - מדינת ישראל נגד דורון איכילוב איצילוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 18893-12-19 מדינת ישראל נ' איכילוב איצילוב (אחר/נוסף)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דורון איכילוב איצילוב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוען של שתי עבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ושלוש עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.11.19, בסביבות השעה 22:00, נקראו השוטר סאלח עאמר (להלן - השוטר סאלח) ופקחית העירייה (ביחד, להלן - השוטרים) לאירוע הקשור ברכב פלוני. השוטרים איתרו את הרכב חונה, כשדלת הנהג פתוחה, בסמוך לפיצרייה. השוטרים ניגשו לפיצרייה ושאלו את יושבי המקום, בהם הנאשם, למי שייך הרכב. בתגובה, התקרב הנאשם במהירות אל השוטר סאלח, דחף אותו בפניו ובחזהו באמצעות ידו, לאחר מכן הכה בפניו בחוזקה במכת אגרוף וניסה להכותו במכת אגרוף נוספת, שלא פגעה בו. על מנת להתגונן מפני הנאשם, נאלץ השוטר סאלח לרסס לעברו גז מדמיע. הנאשם נמלט מהמקום והשוטרים רדפו אחריו, תפסוהו והודיעו לו על מעצרו. במהלך הדברים איים הנאשם על השוטר סאלח באומרו, בין היתר: "אתה תמות, אני אומר לך"; "אתה תצטער על זה, אני אומר לך"; "אנחנו הקווקזים נראה לך מאיפה אנחנו באים". בהמשך, בהיותו בניידת המשטרה, איים הנאשם בשנית על השוטר סאלח, באומרו: "אתה מתעסק עם הבן אדם הלא נכון".

בתחנת המשטרה, עת שהה הנאשם בתא המעצר, איים על השוטרת מוריה סעדון (להלן - השוטרת מוריה), שנכחה במקום ואמר לה, בין היתר: "מוריה סעדון, אני אחפש אותך בכל הארץ... עד שאני לא ארצח אותך אני לא אירגע, אני נכנס לבית סוהר רק בשביל לרצוח אותך"; "תרגיעו את המצב או שאני ארצח את כולכם פה"; "את רוצה שאני אהרוג אותך בכוח"; "בטח שאני אירה בכם"; "אני מניאק אם אני לא אהרוג אותך"; "מוריה סעדון אני רוצח אותך".

בסמוך למתואר לעיל, בעודו בתא המעצר, נשכב הנאשם על הרצפה, הכה בשער הכניסה והשתולל. בתגובה לכך ניסתה השוטרת מוריה להרגיעו ולמנוע ממנו להמשיך במעשיו, אך הנאשם צעק, הניף את ידיו ורגליו לכל עבר ובעט ברגלה של השוטרת מוריה. בהמשך איים על השוטרת מוריה פעם נוספת, באומרו: "אני רוצח אותך, אני רוצח".

3. להשלמת התמונה יובהר כי הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אך הוסכם שהנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר. עם זאת, בהמשך, הודיע הסניגור כי הנאשם מוותר על הגשת תסקיר בשל מצבו הכלכלי וחוסר יכולתו להמשיך ולשהות בתנאי מעצר בית עד השלמת ההליך. בנסיבות אלה הוריתי על הקדמת הדיון והצדדים טענו לעונש מבלי שהוגש תסקיר.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, הכוללים הן את השמירה על שלמות גופו של אדם והן את הערך של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי וציינה כי בית המשפט העליון שב וקבע כי המסר לתקיפת שוטר חייב להיות במאסר מאחורי סורג ובריא, בשל החובה להחמיר בענישה בגין מעשי תקיפה של נציגי החוק. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרתן של העבירות ולעובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו לאורך זמן, כאשר הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בשל שלב, אך בחר שלא לעשות כן. בנוסף צוין כי הנאשם בחר לנהוג באלימות כנגד שוטר בגין עניין של מה בכך. באשר למתחם העונש ההולם, נטען כי המתחם נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. המאשימה הגישה אסופת פסיקה התומכת במתחם שהציגה. בנסיבות בעניין ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ביקשה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם, לצד מאסר על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הכלכלי הקשה ולעובדה כי הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי. בעניין הנסיבות האישיות נטען כי הנאשם מתגורר בבית הוריו, רכבו עוקל, אין לו חשבון בנק ובשל משבר הקורונה והיותו בתנאים מגבילים, מצבו הכלכלי וכן של הוריו, הורע משמעותית. הסנגור הדגיש כי מצב כלכלי זה הביא את הנאשם לוותר על הגשת תסקיר, לאור כך שלא יכול היה להמתין עוד בתנאים מגבילים עד הגשתו. בעניין יחסו לעבירה ציין הסנגור כי הנאשם התנצל בפני השוטרים בהם פגע. הסנגור לא הציע מתחם ענישה, אך ביקש להסתפק בעונש מאסר בתחתית המתחם לו טענה המאשימה, לריצוי בעבודות שירות, תוך שהדגיש שהנאשם שהה במעצר ממש תקופה לא קצרה ולאחר מכן באיזוק אלקטרוני.

6. הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע חרטה ובושה על מעשיו. הוא ציין כי הוא רוכש כבוד גדול למדינה ולשוטרים העושים מלאכתם נאמנה והבטיח כי למד את הלקח ממעשיו וכי לא ישוב עוד לבצע עבירות. עוד התייחס למצבו הכלכלי הקשה ולצורך ביציאה לעבודה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה

בנסיבותיה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. טרם דיון יש לקבוע האם לפנינו אירוע אחד או שמא מספר אירועים. בענייננו הצדדים לא טענו דבר בעניין מספר המתחמים שיש לקבוע ונדמה כי רואים הם בכל העבירות אירוע אחד. לדעתי אכן מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת אביא כמובן בחשבון לצורך קביעת גבולות המתחם, את העובדה שמדובר במספר מעשים נפרדים.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות של תקיפת שוטרים** הם הגנה על שלמות גופו של אדם וכן שמירה על יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על שלטון החוק. ביחס לעבירת האיומים הרי שהערכים המוגנים הם שמירה על שלווה נפשו של אדם ועל האוטונומיה שלו. ראו:

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם." (ע"פ (חיפה) 15150-11-08 אבו שקארה נגד מדינת ישראל (22.1.2009))

וכן:

"הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם עושה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכלל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, כפי שציינתי, וזאת על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. הציבור נותן את מבטחו בשוטרי משטרת ישראל, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988))."

(ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (20.09.2010))

9. במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית. הנאשם הולם באגרוף בפניו של שוטר בנוכחות קהל יושבי המסעדה. התנהגות זו גורמת לירידה במעמד השוטרים בעיני הציבור ועלולה להביא למסקנה שגויה לפיה אין חוק ואין שומרי חוק אלא כל דאלים גבר. במקרה זה המשך המעשים חמור לא פחות מראשיתם. הנאשם איים על השוטרת באיומים קשים. אין מדובר באיומים ריקים מתוכן בבחינת ביטוי למצוקה, אלא איומים בוטים תוך שהנאשם הופך את הנושא לאישי מול השוטרת, "ומבטיח" לרדוף אותה עד רציחתה.

10. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** מעובדות כתב האישום ניתן להסיק בבירור שאין מדובר באירוע מתוכנן,

אלא אירוע שהתפתח בספונטניות ו"תוך כדי תנועה", ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתו. אף אם לא נגרם לשוטר ספג את האגרופ בפניו נזק פיזי, הרי שפוטנציאל הנזק היה משמעותי, לאור מיקום המכה והעובדה שמדובר היה באגרופ שביכולת לגרום נזק משמעותי. כמו כן הנזק שנגרם ושיכול היה להיגרם הוא אף לשלטון החוק ולא רק לשוטר עצמו. הוא הדין ביחס לנזק שנגרם לשלטון החוק ולשוטרת עצמה, בשל האיומים בהמשך. ביחס לסיבות בעטיין בוצעו העבירות, הרי שכתב האישום אינו מפרטן ומטיעוני הנאשם עלה כי היה שיכור אותה עת. עם זאת, ברי כי אין מדובר בנסיבה לקולה והסיבות לביצוע העבירות הן בריונות לשמה.

11. **ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:** רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (28.7.2008), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 15 חודשי מאסר בשל כך שתקף שוטר באופן שהכניס אצבע לעינו; רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.2007), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שבעט ופגע בבטנו של שוטר, נשך שוטר אחר ותקף שוטר שלישי; רע"פ 7641/14 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (30.11.2014) בו נידונה נאשמת לשלושים ימי מאסר בפועל, בשל כך שחבטה בלחיו של שוטר, שרטה אותו, תקפה שוטר נוסף וירקה עליו; ע"פ 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל** (12.9.2012), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן ארבעה חודשי מאסר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל כך שנשך שוטר באפו; עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.2014), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן שלושה חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות, וזאת בשל כך שכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד לציית להוראות שוטר ואף נגח במצחו; ת"פ (י-ם) 25558-11-17 **מדינת ישראל נ' הלסה** (12.4.2018) בו נידון נאשם לעשרה חודשי מאסר בפועל, בשל כך שהשליך כיסא לעבר שוטר ופגע בראשו ובאישום נוסף השליך אבן לעבר שוטר והיכה בפניו; ת"פ 14965-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו רקבה ואח'** (26.3.2015) נידונו שני נאשמים לעונש מאסר בני 60 ו-40 ימי מאסר בעבודות שירות, בשל כך שהכו באגרופים שני שוטרים; ת"פ 9161-12-17 **מדינת ישראל נ' צ'רניאק** (8.9.2019) בו נידון נאשם בן 61 שתקף שוטר בעת שהתנגד למעצר, איים עליו ונשך את ירכו, לעונש של חודשיים עבודות שירות. ערעור שהגיש הנאשם נדחה; ת"פ 1572-08-15 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (07.02.2018), בו נידון נאשם לעונש של חמישה חודשי מאסר בשל כך שתקף שוטר באופן שפגע עם מרפקו בבטנו, גרם לו שבר בכף היד ואיים בקללות נמרצות. ערעור שהגיש הנאשם נדחה; ת"פ 46226-12-15 **מדינת ישראל נ' כורדי** (10.07.2018) בו נגזרו ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות על נאשם שהכה שוטר בעינו, השתולל בעת מעצרו ואיים.

12. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. עם זאת אביא בחשבון כי מסקנה זו הושפעה במידה לא מעטה מהעובדה כי לא הוכן תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, וזאת בנסיבות שנוצרו ומפאת בקשתו לזרז את סיום ההליך.

14. הלכה למעשה המחלוקת בין הצדדים מסתכמת בשאלה האם יתאפשר לנאשם לשאת בעונש המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות, או שמא יש הכרח שעונש זה ירוצה מאחורי סורג וברית. הסנגור, כאמור, הסכים שאין מנוס מהטלת עונש מאסר, בגדרי המתחם, אך סבר שלאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו ותקופת המעצר בה שהה, ראוי לאפשר לו לשאת בעונשו בעבודות שירות.

15. המקרה מעורר התלבטות. כאמור לעיל, מעשיו של הנאשם חמורים וככלל ראויים הם לתגובה עונשית חמורה. הנטייה הטבעית אפוא אל מול מעשים מעין אלו היא לשקול להעדיף את עקרון ההלימה ולהעניש את העבריין כגמולו. ואולם נפסק לא אחת כי "איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה. אין לבכר ערך על פני רעהו ודרך כלל כל מקרה נבחן לגופו" (ע"פ 5291/12 מוחמד אבו האני נ' מדינת ישראל (12.11.2012)).

16. אכן, אין בפני תסקיר מטעם שירות המבחן ומשכך, קשה להעריך את סיכויי שיקומו של הנאשם ואת סיכויי הישנות המעשים. עם זאת, גם במצב דברים זה אין בית המשפט פטור מלבחון מיהו האדם שבפניו ומהן ההשלכות שתהיינה לעונש המבוקש על חייו. בענייננו, הנאשם כבן 36. אמנם עברו אינו נקי ואולם מזה כחמש עשרה שנים שלא הסתבך עם החוק. יוצא אפוא משך כל חייו הבוגרים שמר הוא על אורח חיים תקין. בתקופה זו הקפיד הוא אף לשמור על רצף תעסוקתי כעולה מהמסמכים שהוגשו. משכך, יש ממש בטענה שחרף חומרת המעשים, הם אינם מבטאים בהכרח דפוס התנהגות עברייני ואפשר שמדובר באירוע נקודתי, שהסיכויים להישנותו אינם גבוהים.

17. עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה. נלוות לו השפעות הרסניות וסבל רב לנאשם, הן מבחינה פיזית והן מבחינה חברתית וכלכלית. כן, סובלת גם משפחתו מעונש זה. מחקרים מלמדים כי עונש מאסר בכליאה גורם לא אחת להטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני), דבר שגורם לפגיעה לא רק בנאשם, אלא אף בחברה כולה (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר")). משכך, עונש מאסר בכליאה אמור להיגזר על מי שהוא בעל דפוסי עבריינות מובהקים (ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.2012)), או שהעבירה שעבר אינה מאפשרת, בנסיבות העניין, ענישה שאינה כוללת כליאה. בנסיבות ענייננו, חרף חומרת העבירה, סבור אני כי ניתן לאפשר לנאשם לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות וזאת תוך שלא תנוכה התקופה בה שהה במעצר ממש (מיום 27.11.19 ועד ליום 7.1.20).

18. סיכומי של דבר, לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את עברו הפלילי; את נסיבותיו האישיות; את הודאתו בהזדמנות הראשונה, בה ראיתי חרטה והפנמת הפסול שבמעשים; ואת התקופה בה שהה במעצר ממש והתקופה בה שהה באיזוק אלקטרוני.

19. לאור כך, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שישה חודשי מאסר.** הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לתחילת עונשו ביום 17.8.20 במשרדי הממונה. מובהר לנאשם כי עליו למלא אחר הוראות הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יישא את יתרת התקופה בכליאה.

ב. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי כאשר התנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירה כנגד שוטרים.

ג. קנס בסך 5,000 ₪. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.20 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה למעקב.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תש"פ, 05 יולי 2020, במעמד הצדדים.